Dosarul nr.2-17798/20
2-20118064-12-2-25052020-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

05 decembrie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Octavian Dvornic
Grefier Caraman Adriana

a examinat în sediul instanței de judecată, în ședință de judecată publică, cauza civilă la cererea depusă de ***** către S.A. „Covis", Jenenco Ghennadi, *****, intervenient accesoriu ***** privind anularea ordinelor, încasarea prejudiciului moral și cheltuielile de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

1. La 24 septembrie 2020, ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.A. „Covis" și a lui Jenenco Ghennadi, solicitând anularea ordinului nr. 3 din 22 iulie 2020 și încasarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii a indicat că, persoana juridică S.A. „Covis", este o societate de tip închis având în calitate de acționari două persoane fizice: *****, care deține 30% din acțiuni și Jenenco Ghennadi care deține 70% din acțiuni.
3. Relevă că, director al societății a fost desemnat de către adunarea generală a S.A. „Covis", Jenenco Ghennadi, ultimul exercitând atribuțiile organului executiv al societății, în conformitate cu prevederile art. 69 alin. (4) al Legii nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni.
4. Susține că, în perioada 2010 - 2011, Jenenco Ghennadi a plecat cu traiul permanent în SUA, iar pe perioada absenței, în calitate de director-interimar, cu atribuirea drepturilor și obligațiilor organului executiv al S.A. „Covis", cu acordul adunării generale a societății a fost numit vicedirectorul acesteia, *****. În acest sens directorul S.A. „Covis", Jenenco Ghennadi la 4 iulie 2011 a emis ordinul corespunzător.
5. A indicat că, în perioada 2011 și până în prezent, Jenenco Ghennadi nu a fost prezent în R. Moldova, cu excepția unei perioade scurte de 2-3 luni la intersecția anilor 2014-2015, astfel, atribuțiile de director al S.A. „Covis" fiind exercitate de vicedirectorul acesteia, *****.

6. Relevă că, la data de 16 septembrie 2020, prin intermediul serviciului poștal în adresa lui ***** au parvenit înscrisuri semnate din numele lui Jenenco Ghennadi, în calitate de director al S.A. „Covis”, și anume: ordinul nr. 2 din 29 iunie 2020 privind destituirea lui ***** din funcția deținută de vicedirector al SA „Covis” și ordinul nr. 3 din 22 iulie 2020 privind numirea în această funcție a cet. Melnic Irina, cu acordarea ultimei a atribuțiilor de director al societății pe perioada absenței lui Jenenco Ghennadi.
7. Susține că, Ordinele emise de către Jenenco Ghennadi în calitate de administrator al S.A. „Covis”, nr. 2 din 29 iunie 2020 privind destituirea lui ***** din funcția deținută de director-adjunct al S.A. „Covis” și nr. 3 din 22 iulie 2020 privind numirea în această funcție a cet. Melnic Irina sunt ilegale, urmare a cărui fapt urmează a fi anulate.
8. În acest sens, a invocat că actele juridice menționate nu au fost emise pe teritoriul R. Moldova, deoarece, conform celor menționate anterior, Jenenco Ghennadi era plecat din țară. Acest fapt este confirmat de procura anexată la actele transmise lui *****, din care reiese că acesta se afla, probabil, pe teritoriul SUA.
9. Susține că actele emise de Jenenco Ghennadi în afara teritoriului R. Moldova nu au valoare juridică pe teritoriul acesteia, întrucât locul concret de emitere a acestor acte nu este cunoscut, iar ele nu au fost legalizate sau supralegalizate, conform cerințelor statului în care au fost emise.
10. Remarcă faptul că, potrivit legislației civile, valoare juridică pe teritoriul R. Moldova au doar actele juridice emise pe teritoriul acesteia, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, care însă nu se aplică în situația de față.
11. Concomitent, remarcă faptul că Ordinul nr. 3 din 22 iulie 2020, privind numirea cet. Melnic Irina în funcția de director-adjunct al S.A. „Covis”, a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 50 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni. Numirea acesteia în funcția respectivă reprezintă, în fapt, o desemnare ascunsă și voalată a acestei persoane ca director al S.A. „Covis”. Aceasta deoarece directorul oficial al societății, Jenenco Ghennadi, având domiciliul permanent în SUA, nu își exercită funcțiile de director din 2011 și nu le va exercita nici în viitor. Funcțiile acestuia au fost transferate unei terțe persoane fără acordul adunării generale și fără un temei juridic în acest sens.
12. Menționează că modul în care a evoluat situația, indică ilegalitatea Ordinului nr. 3 din 22 iulie 2020, prin care cet. Melnic Irina a fost numită în funcția de director-adjunct și, corespunzător, în funcția de director interimar al S.A. „Covis” pentru o perioadă nedeterminată.
13. De asemenea, din cauza comportamentului pârâtului Jenenco Ghennadi, manifestat prin numirea ascunsă și de facto, în calitate de director al S.A. „Covis”, pe persoana fizică Melnic Irina, fără o hotărâre a adunării generale a societății, există riscul producerii unor prejudicii grave și ireparabile în detrimentul acționarului societății, *****.

14. Prin urmare, reclamanta solicită anularea Ordinului nr. 3 din 22 iulie 2020, prin care cet. Melnic Irina a fost numită în funcția de director-adjunct, compensarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului Jenenco Ghennadi, precum și examinarea cauzei în lipsa reclamantei, în cazul neprezentării acesteia.
15. Inter alia, acțiunea este întemeiată pe art. 28 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, art. 85, 94, 98, 166-167, 174-175, 177 din Codul de procedură civilă.
16. Totodată, prin cererea de chemare în judecată reclamanta a solicitat și aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub formă de obligarea vicedirectorului actual al S.A. „Covis" Melnic Marina de a coordona si a avea pentru toate hotărârile, deciziile și tranzacțiile adoptate, încheiate și semnate de către, în privința și cu participarea S.A. „Covis", acordul acționarului *****.
17. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 octombrie 2020, cererea reclamantei privind asigurarea acțiunii a fost respinsă ca nejustificată. (f.d.38-40)
18. La 18 ianuarie 2021, reclamanta ***** a depus, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a instanței, cererea de concretizare a cererii de chemare în judecată și de majorare a pretențiilor. (f.d.50-51)
19. Suplimentar celor invocate în cererea de chemare în judecată depusă inițial, a menționat că ordinul nr. 2 din 29 iunie 2020, privind destituirea lui ***** din funcția deținută de vicedirector al S.A. „Covis", și ordinul nr. 3 din 22 iulie 2020, privind numirea în această funcție a cet. Melnic Irina, cu acordarea ultimei a atribuțiilor de director al societății pe perioada absenței lui Jenenco Ghennadi, le-a contestat în instanța de judecată.
20. Relevă că, ulterior, Jenenco Ghennadi, prin intermediul aplicației VIBER, i-a expediat lui ***** încă un ordin, cu nr. 6, datat 20.12.2020, privind desemnarea, în calitate de director general interimar al S.A. „Covis", a lui *****.
21. Consideră ordinele emise de Jenenco Ghennadi, în calitate de administrator al S.A. „Covis", nr. 2 din 29 iunie 2020, privind destituirea lui ***** din funcția deținută de director adjunct al S.A. „Covis", nr. 3 din 22 iulie 2020, privind numirea în această funcție a cet. Melnic Irina, și nr. 6 din 20.12.2020, privind numirea în funcția de director general interimar al S.A. „Covis" a lui *****, ca fiind ilegale, motiv pentru care urmează să fie anulate.
22. Susține că actele juridice menționate nu au fost emise pe teritoriul R. Moldova, deoarece, după cum a indicat, Jenenco Ghennadi este plecat din țară, fapt confirmat potrivit procurii anexate la actele remise în adresa lui *****. Potrivit înscrisului respectiv, numitul se află, probabil, pe teritoriul SUA.
23. Consideră că actele emise de Jenenco Ghennadi în afara teritoriului R. Moldova nu au nicio valoare juridică pe teritoriul R. Moldova, fără a fi cunoscut locul concret de emitere a acestora și fără a fi legalizate sau chiar supralegalizate, în funcție de statul pe teritoriul căruia au fost emise, în modul corespunzător. Or, potrivit legislației

civile, valoare juridică pe teritoriul R. Moldova o au doar actele juridice emise pe teritoriul R. Moldova, cu excepțiile prevăzute de lege, care lipsesc în cazul de față.

24. Suplimentar, a remarcat că ordinul nr. 3 din 22 iulie 2020, privind numirea în funcția de director adjunct al SA „Covis" a cet. Melnic Irina, și ordinul nr. 6 din 20.12.2020, privind numirea în funcția de director general interimar al S.A. „Covis" a lui *****, au fost emise contrar prevederilor art. 50 alin. (4) lit. c) al Legii nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, deoarece numirea acestor persoane în funcțiile respective nu reprezintă altceva decât o desemnare ascunsă și voalată, de facto, a numitului în calitate de director al S.A. „Covis".
25. Menționează că Jenenco Ghennadi, fiind plecat cu domiciliul permanent în SUA, nu a exercitat din 2011 până în prezent și nu va exercita, de facto, nici în continuare, funcțiile sale de director, transferându-le și acordându-le unor persoane terțe, fără a dispune de acordul adunării generale și fără a avea temei juridic în acest sens.
26. Prin urmare, reclamanta susține că modul în care a derulat și a evoluat situația indică ilegalitatea ordinelor contestate, acestea urmând a fi declarate nule de instanța de judecată. Corespunzător, deoarece Jenenco Ghennadi a acționat ilicit și fraudulos, urmărind scopuri meschine de deposedare a celuilalt asociat de bunuri prin intermediul persoanelor terțe interpuse, a cauzat reclamantei retrăiri, suferințe și frământări de ordin moral și psihologic, urmând a fi obligat la plata unei despăgubiri menite să atenueze suferințele cauzate.
27. Concomitent, susține că numitul Jenenco Ghennadi, fiind autorul prejudiciului, răspunde pentru fapta sa ilicită, materializată prin emiterea actelor juridice ilegale, deoarece orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. Cel care încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.
28. Totodată, reclamanta menționează că actualul litigiu într-un anumit mod vizează și fostul vicedirector al S.A. „Covis", *****, și consideră că acesta urmează a fi atras în proces în calitate de intervenient accesoriu.
29. Susține că, datorită comportamentului pârâtului Jenenco Ghennadi, pe care acesta l-a demonstrat prin numirea ascunsă și de facto, în calitate de director al S.A. „Covis", în lipsa unei hotărâri a adunării generale a societății, a unor persoane terțe, comportament ce se va solda cu prejudicii grave și iremediabile aduse acționarului societății, *****, precum și cu imposibilitatea executării și lipsa de eficiență a hotărârii judecătorești, se impune necesitatea aplicării măsurii de asigurare a acțiunii, prin obligarea atât a vicedirectorului, cât și a directorului general-interimar actuali ai S.A. „Covis", Melnic Irina și *****, de a coordona și a obține, pentru toate hotărârile, deciziile și tranzacțiile adoptate, încheiate și semnate de către, în privința și cu participarea S.A. „Covis", acordul acționarului *****.
30. Consideră reclamanta că cerința de asigurare a acțiunii este întemeiată, după cum a fost specificat anterior, pe comportamentul administratorului de jure al S.A. „Covis",

Jenenco Ghennadi, comportament care va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești pronunțate în actualul proces, moment care echivalează cu încălcarea art. 6 și art. 1 din Primul Protocol CEDO.

31. La fel, consideră că doar pârâtul Jenenco Ghennadi urmează a fi obligat la compensarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate de reclamanta ***** în actualul proces.
32. De asemenea, a menționat că, având în vedere că ordinul nr. 6 din 20.12.2020 privind numirea în funcția de director general-interimar al S.A. „Covis" a lui ***** a fost remis de Jenenco Ghennadi prin intermediul aplicației VIBER, este imposibilă autentificarea copiei acestuia.
33. Astfel, originalul ordinului va trebui prezentat în instanță de către pârâții S.A. „Covis" și/sau Jenenco Ghennadi, reclamanta ***** nedispunând de acest înscris nici în original, nici în copie legalizată.
34. Prin urmare, reclamanta solicită: Punerea pe rol a cererii concretizate; Anularea, ca fiind emis contrar legii, a actului juridic reprezentat de ordinul nr. 3 din 22 iulie 2020 privind numirea în funcția de director adjunct al S.A. „Covis" a cet. Melnic Irina; Anularea, ca fiind emis contrar legii, a actului juridic reprezentat de ordinul nr. 6 din 20.12.2020 privind numirea în funcția de director general-interimar al S.A. „Covis" a lui *****; Încasarea din contul lui Jenenco Ghennadi, în folosul reclamantei *****, a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite de adoptare a actelor juridice ilegale, în sumă de 50.000 (cincizeci de mii) lei; Compensarea din contul pârâtului Jenenco Ghennadi, în folosul reclamantei *****, a tuturor cheltuielilor de judecată suportate în cadrul actualului proces civil; Atragerea în proces, în calitate de intervenient accesoriu, a lui *****; Aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub formă de obligarea vicedirectorului Melnic Irina și directorului general-interimar ***** al S.A. „Covis" de a coordona și a obține, pentru toate hotărârile, deciziile și tranzacțiile adoptate, încheiate și semnate de către, în privința și cu participarea S.A. „Covis", acordul acționarului *****; Obligarea pârâților S.A. „Covis" și/sau Jenenco Ghennadi de a prezenta originalul sau copia legalizată, în modul prevăzut de lege, a ordinului nr. 6 din 20.12.2020 privind numirea în funcția de director general-interimar al S.A. „Covis" a lui *****;
35. Totodată, a solicitat examinarea pricinii în absența părții reclamante, în cazul neprezentării reclamantei ***** sau a reprezentantului său în ședința de judecată pentru examinarea litigiului, indiferent de motive.
36. Cererea de concretizare și majorare a pretențiilor a fost întemeiată pe prevederile art. 166, 167, 85, 94, 98, 174, 175 și 177 din Codul de procedură civilă și art. 28 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni.
37. Prin încheierea din 5 martie 2021, cerința reclamantei *****, din cererea de concretizare și majorare a pretențiilor, privind aplicarea măsurilor de asigurare sub formă de obligare a vicedirectorului Melnic Irina și a directorului general-interimar al S.A. „Covis", *****, de a coordona și a avea, pentru toate hotărârile, deciziile și

tranzacțiile adoptate, încheiate și semnate de către aceștia, în privința și cu participarea S.A. „Covis”, acordul acționarului *****, a fost respinsă ca nejustificată (f.d.78-80).

38. Prin încheierea protocolară consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată din 5 martie 2021, cererea reclamantei ***** privind concretizarea și majorarea pretențiilor a fost pusă pe rol. Totodată, în cadrul aceleiași ședințe de judecată, prin încheiere protocolară, ***** a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu. (f.d.81-83).
39. La 5 martie 2021, reprezentantul S.A. „Covis”, avocatul Rezuș Andrei, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a instanței, a depus o referință la cererea de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d.72-74)
40. În susținerea poziției invocate în referință, a indicat că reclamanta, în sprijinul temeiniciei cererii de chemare în judecată, a invocat argumentul potrivit căruia administratorul S.A. „Covis” se află în SUA și, prin urmare, actele urmau a fi legalizate/supralegalizate în modul corespunzător, afirmând că pe teritoriul Republicii Moldova au valoare juridică doar actele juridice emise pe teritoriul Republicii Moldova.
41. Concomitent, indică faptul că reclamanta nu a făcut trimitere la vreo normă legală care să confirme această poziție, astfel consideră că afirmațiile reclamantei sunt neîntemeiate. Or, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, în cazul în care legea nu dispune altfel.
42. Relatează că, S.A. „Covis” este persoană juridică, iar potrivit art. 177 alin. (1) Cod civil, persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator. Iar, faptul că administratorul S.A. „Covis” – Jenenco Ghennadi se află peste hotare nu afectează în niciun fel calitatea sa de administrator (director general) al entității.
43. Afirmă că, orice manifestare de voință a lui Jenenco Ghennadi în calitate de administrator al S.A. „Covis” produce efecte juridice în Republica Moldova, în cazul în care întrunește condițiile stabilite de legea R. Moldova pentru actul emis, în speță ordine pentru care este suficientă forma simplă scrisă.
44. Susține că, reclamanta posibil confundă cazul emiterii unui act de către persoana fizică, actele de împuternicire ale cărei (ex. procură) trebuie autentificate notarial în R. Moldova și, deci, urmează a fi autentificate și peste hotare. Însă regula dată nu operează pentru actele valabile în R. Moldova, cum sunt ordinele în litigiu.
45. Reiterează că, actele au fost emise de o persoană juridică, iar faptul că administratorul acesteia se află la momentul respectiv peste hotare nu afectează calitatea sa de administrator și nici voința exprimată. În acest sens, reclamanta nu a avut nicio obiecție de acest gen față de alte acte, pe care administratorul Jenenco Ghennadi le expedia din SUA.

46. Cu privire la argumentele față de încălcarea prevederilor art. 50 alin. (4) lit. c) din Legea privind societățile pe acțiuni, susține că norma în cauză se referă doar la organul executiv, care, conform art. 68 alin. (4), poate fi colegial (comitet) sau unipersonal (administrator), așa cum este în speța de față Jenenco Ghennadi.
47. Menționează că, art. 50 alin. (4) lit. c) din Legea privind societățile pe acțiuni, nu se referă la persoanele numite de către organul executiv în funcții de subordonare, deci este inaplicabil, iar invocarea lui o consideră drept o tentativă a reclamantei de a interpreta extensiv prevederile acestei norme și de a induce în eroare instanța.
48. Remarcă faptul că, atunci când s-a emis ordinul privind numirea în această funcție a soțului reclamantei, *****, norma respectivă nu a fost invocată de către aceasta, iar în cazul soțului desemnarea nu a fost considerată o „voalată desemnare ca director", așa cum se invocă în acțiune.
49. Reiterează că art. 70 alin. (2) din Legea privind societățile pe acțiuni conferă dreptul organului executiv să acționeze în numele societății fără procură, inclusiv să efectueze tranzacții, să aprobe statele de personal, să emită ordine și dispoziții.
50. Cu privire la prejudiciul moral solicitat și „îngrijorările" reclamantei privind gestionarea S.A. „Covis", menționează reprezentantul pârâtei S.A. „Covis" că în acțiune de către reclamantă nu se argumentează și nu se probează prejudiciul moral solicitat spre încasare, mai cu seamă în suma de 50 000,00 de lei, prin urmare, consideră cerința neîntemeiată.
51. Concomitent, în legătură cu pretinsa îngrijorare manifestată față de soarta S.A. „Covis" și bunurile întreprinderii, poziția directorului general Jenenco Ghennadi este că, între anii 2005 și 2020, asociata minoritară ***** nu a manifestat de sine stătător nicio intenție, inițiativă sau altă acțiune relevantă în legătură cu activitatea S.A. „Covis". Această chestiune este deosebit de importantă în contextul în care, în perioada în care entitatea a fost condusă de facto de către soțul doamnei Senceacovici, *****, cel puțin între anii 2011 și 2019, întreprinderea a înregistrat doar pierderi, activând „în minus".
52. Relatează că *****, soțul reclamantei și asociatei *****, a permis înstrăinarea unui bun imobil al întreprinderii, apreciindu-i unilateral valoarea la 30 000,00 de lei. Astfel, imobilul a fost vândut la licitație, iar ***** nu a contestat actele prin care bunul a ieșit din patrimoniul S.A. „Covis", fiind implicat prin inacțiunile sale, prin care considerăm că a consimțit tacit la această ilegalitate.
53. Menționează că, reclamanta nu a intervenit în momentul înstrăinării bunului, însă imediat ce Jenenco Ghennadi a emis ordinul privind revocarea soțului doamnei Senceacovici din funcție, acesta este descris ca fiind „a acționat ilicit și fraudulos, a urmărit scopuri meschine, a cauzat suferințe și frământări de ordin moral și psihologic", conform acțiunii depuse. Consideră că aceste afirmații sunt menite să inducă în eroare instanța și nu aduc nicio temeinicie acțiunii.
54. Remarcă faptul că, având în vedere anexarea de către reclamantă și soțul ei, practic în toate dosarele pe care le-au inițiat, a actelor ce atestă că dl. Jenenco este urmărit penal,

se anexează acte ce atestă că acțiunile de căutare și arestul preventiv în privința d-lui au fost revocate. Pe de altă parte, se anexează Decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2021, prin care, dacă informațiile deținute sunt corecte, ***** a fost condamnat la 3 ani și 6 luni închisoare cu suspendare.

55. Menționează că, emiterea ordinului privind numirea în funcție a d-lui ***** nu a fost generată de dorința de a majora artificial personalul întreprinderii, ci exclusiv din cauza decesului dnei Irina Melnic, survenit la data de 5 decembrie 2021. Astfel, directorul general a avut nevoie de o altă persoană de încredere (având în vedere că dl. Senchakovych nu mai beneficia de încrederea necesară) și a emis ordinul de numire a d-lui *****.
56. Cu referire la cheltuielile judiciare, indică faptul că, în acest caz, cheltuielile judiciare suportate de pârât sunt în valoare de 5 000,00 de lei pentru serviciile juridice, sumă ce în temeiul art. 94 alin. (1) și 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, solicită a fi încasată din contul reclamantei.
57. În drept, referința este întemeiată pe prevederile art. 177 alin. (1) din Codul civil, art. 94 alin. (1), 96 alin. (1), 118 și 186 din Codul de procedură civilă, precum și art. art. 50 alin. (4) lit. c) și 70 alin. (2) al Legii nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni.

Elucidarea poziției și prezenței participanților la proces:

58. În ședință de judecată, reclamanta ***** nu s-a prezentat, fiind citată legal despre data, locul și ora ședinței de judecată.
59. În ședință de judecată, reprezentantul pârâtei S.A. „Covis", avocatul Rezuș Andrei nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, locul și ora ședinței de judecată.
60. În ședință de judecată, administratorul insolvabilității S.A. „Covis", Bulgaru Igor nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, locul și ora ședinței de judecată.
61. În ședință de judecată, reprezentantul pârâtului Jenenco Ghennadi, avocatul Patrașanu Radu –Ștefan nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, locul și ora ședinței de judecată.
62. În ședință de judecată, pârâtul Jenenco Ghennadi nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, locul și ora ședinței de judecată.
63. În ședința de judecată, pârâtul ***** nu s-a prezentat, deși a fost citat la locul său de muncă, la adresa persoanei juridice S.A. „Covis", plicul cu citația expediată a fost returnat instanței de judecată cu mențiunea factorului poștal „Plecat".
64. În ședința de judecată, intervenientul accesoriu ***** nu s-a prezentat, deși a fost citat, plicul cu citația a fost returnat instanței de judecată cu mențiunea factorului poștal „Nereclamat".
65. Astfel, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 205 și art. 206 din Codul de procedură civilă, ținând cont de citarea legală a participanților și de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare pentru citarea acestora, inclusiv dispunerea citării publice a pârâtului ***** și a intervenientului accesoriu *****, a considerat posibil și a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților.

Aprecierea instanței de judecată a argumentelor părților și cadrul legal aplicabil situației litigioase:

66. Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.
67. Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
68. În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.
69. Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.
70. Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum şi argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Abină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33).
71. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.
72. Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

73. Din materialele dosarului instanța de judecată a stabilit că persoana juridică S.A. „Covis”, este o societate de tip închis având în calitate de acționari două persoane fizice, mai exact pe *****, care deține 30% din acțiuni și Jenenco Ghennadi care deține 70% din acțiuni.
74. La fel, din materialele cauzei se reține că, Jenenco Ghennadi este administratorul (directorul) S.A. „Covis”, fapt ce se confirmă prin copia extrasului din registrul de stat al persoanelor juridice. (f.d.13)
75. Instanța a constatat că, prin ordinul directorului general al S.A. „Covis”, Jenenco Ghennadi, nr. 1C din 3 ianuarie 2005, în calitate de vicedirector al societății, începând cu data emiterii ordinului a fost desemnat *****. (f.d.5-6) Iar, prin ordinul directorului general al S.A. „Covis”, Jenenco Ghennadi, nr. 3 din 22 iulie 2020, în calitate de director adjunct (vicedierector) al societății, începând cu data emiterii ordinului a fost desemnată Melnic Irina. (f.d.7, 15) Ulterior, prin ordinul directorului general al S.A. „Covis”, Jenenco Ghennadi, nr. 6 din 20 decembrie 2020, în calitate de director adjunct (vicedirector) al societății, începând cu data emiterii ordinului a fost desemnat *****. (f.d.52)
76. Totodată, instanța a constatat că Melnic Irina a decedat la data de 5 decembrie 2020, fapt confirmat prin copia certificatului de deces seria nr. DC-IV 1865841, eliberat la 7 decembrie 2020 (f.d.102). Acest fapt relevă că Melnic Irina a decedat înainte de a fi introdusă în proces, în calitate de copârâtă, de către reclamanta *****, prin cererea de concretizare a cererii de chemare în judecată și majorare a pretențiilor, depusă la instanța de judecată la data de 18 ianuarie 2021.
77. Astfel, instanța nu va putea lua în considerare introducerea în proces a lui Melnic Irina, în calitate de copârâtă, având în vedere că aceasta a decedat anterior formulării cererii de concretizare și majorare a pretențiilor.
78. Referitor la cerința privind anularea ordinului nr. 3 nr. 3 din 22 iulie 2020 și a ordinului nr. 6 din 20 decembrie 2020, ca fiind emise contrar legii, instanța reține următoarele:
79. Conform art. 177 alin.(1), din Codul civil, persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator. Persoana juridică poate avea unul sau mai mulți administratori.
80. Potrivit art. 281 alin. (1) și (2) din Codul civil, societate pe acţiuni este societatea comercială al cărei capital social este divizat în acţiuni şi ale cărei obligaţii sînt garantate cu patrimoniul societăţii. Modul de constituire, funcționare, reorganizare și lichidare a societăților pe acțiuni este reglementat prin lege și, în completare, prin dispozițiile prezentului cod.
81. Astfel, instanța reține că, în speță, sunt aplicabile prevederile Legii nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, în forma modificată prin Legea nr. 32 din 27.02.2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 99-100 din 02.04.2020 și intrată în

vigoare la 02.05.2020. Aceste dispoziții erau aplicabile la data emiterii ordinelor nr. 3 din 22 iulie 2020 și nr. 6 din 20 decembrie 2020.

82. Conform prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, Organele de conducere ale societăţii sînt: a) adunarea generală a acţionarilor; b) consiliul societăţii; c) organul executiv; d) comisia de cenzori.
83. Potrivit prevederilor art. 69 alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, de competenţa organului executiv ţin toate chestiunile de conducere a activităţii curente a societăţii, cu excepţia chestiunilor ce ţin de competenţa adunării generale a acţionarilor sau ale consiliului societăţii. Organul executiv al societăţii asigură îndeplinirea hotărîrilor adunării generale a acţionarilor, deciziilor consiliului societăţii şi este subordonat: a) consiliului societăţii; şi b) adunării generale a acţionarilor, dacă aceasta este prevăzut de statutul societăţii. Organul executiv al societăţii poate fi colegial (comitet de conducere, direcţie) sau unipersonal (director general, director). Din organul executiv al societăţii nu pot face parte persoanele specificate la art.31 alin.(12). Persoanele deja alese (numite) vor fi revocate din funcţie.
84. În conformitate cu prevederile art. 70 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, organul executiv al societăţii funcţionează în baza legislaţiei, statutului societăţii şi regulamentului organului executiv al societăţii. Conducătorul organului executiv al societăţii este în drept, în limitele atribuţiilor sale, să acţioneze în numele societăţii fără procură, inclusiv să efectueze tranzacţii, să aprobe statele de personal, să emită ordine şi dispoziţii.
85. Astfel, ținând cont de normele menționate mai sus, instanța de judecată reține că argumentele reclamantei, invocate în susținerea pretenției privind nulitatea ordinelor nr. 3 din 22 iulie 2020 și nr. 6 din 20 decembrie 2020, pe motiv că directorul general al societății S.A. „Covis” ar fi emis aceste ordine în timp ce se afla în SUA, sunt lipsite de suport juridic.
86. Or, conform prevederilor Legii nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, nu există nicio condiție legală referitoare la locația geografică a directorului general pentru validitatea actelor emise de acesta.
87. Mai mult, potrivit art. 70 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1134, directorul general al societății are dreptul de a acționa în numele societății și de a emite ordine și dispoziții, fără a fi reglementat faptul că acest drept ar depinde de prezența fizică a directorului în cadrul societății sau în locația respectivă.
88. De asemenea, instanța subliniază că în temeiul art. 177 alin. (1) din Codul civil, persoana juridică își exercită drepturile și își execută obligațiile prin administrator, iar acest rol, în speță este îndeplinit de directorul general al S.A. „Covis”, Jenenco Ghennadi, indiferent de locația sa la momentul emiterii actelor.
89. În consecință, nu există nicio normă care să impună invaliditatea actelor emise de un director general care își exercită atribuțiile în afacerea societății, chiar și de la distanță.

90. În ordinea aceasta de idei, instanța constată că ordinul nr. 3 din 22 iulie 2020 și ordinul nr. 6 din 20 decembrie 2020 sunt valabile din punct de vedere juridic, iar susținerile reclamantei privind nulitatea acestora pe baza locației directorului general nu au suport legal.
91. Cu privire la argumentul că ordinele nr. 3 din 22 iulie 2020 și nr. 6 din 20 decembrie 2020, nu au fost supralegalizate, instanța notează că se supun supralegalizării doar actele oficiale emise de autoritățile altor state, care urmează să producă efecte pe teritoriul Republicii Moldova.
92. Astfel, instanța notează că ordinele nr. 3 din 22 iulie 2020 și nr. 6 din 20 decembrie 2020, nu cad sub incidența art. 1 al Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, încheiate la Haga la 5 octombrie 1961.
93. Cu privire la argumentul reclamantei, potrivit căruia ordinele nr. 3 din 22 iulie 2020 și nr. 6 din 20 decembrie 2020 au fost emise contrar prevederilor art. 50 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 1134, instanța reține că, potrivit acestei norme, aprobarea deciziilor referitoare la numirea, încetarea înainte de termen a împuternicirilor, stabilirea remunerației și compensațiilor, precum și tragerea la răspundere sau eliberarea de răspundere a conducătorului organului executiv al societății se face de către Adunarea generală a acționarilor, cu condiția ca statutul societății să nu prevedea altfel.
94. Instanța reține că prevederile art. 50 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 1134 se referă la conducătorul organului executiv, respectiv directorul general al societății, care în speță este pârâtul Jenenco Ghennadi.
95. Astfel, instanța constată că reclamanta *****, invocând faptul că ordinele nr. 3 din 22 iulie 2020 și nr. 6 din 20 decembrie 2020 au fost emise contrar prevederilor art. 50 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 1134, a confundat funcția de conducător al organului executiv, atribuită directorului general, cu funcția de vicedirector, care nu este considerată conducător, ci un membru al organului executiv, având atribuții delegate de către conducătorul principal.
96. În acest context, instanța reține că, potrivit prevederilor art. 50 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 1134, atribuțiile organului executiv nu sunt condiționate de necesitatea unei aprobări prealabile din partea Adunării generale a acționarilor în cazul emiterii ordinelor interne de organizare a activității societății, or, aceasta este o atribuție dată în competența conducătorului organului executiv, conform art. 70 alin. (2) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni.
97. Prin urmare, ținând cont de cele constatate, instanța de judecată va respinge pretenția reclamantei ***** privind anularea ordinelor nr. 3 din 22 iulie 2020 și nr. 6 din 20 decembrie 2020, ca fiind neîntemeiată.
98. Potrivit prevederilor art. 19 alin. (1), (3) și (5) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi

diminuarea calității vieții. Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

99. În acord cu art. 1998 alin. (1) și (2) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

100. În conformitate cu prevederile art. 2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

101. Astfel, cu privire la solicitarea reclamantei ***** privind încasarea prejudiciului moral pretins a fi cauzat de către pârâtul Jenenco Ghennadi prin emiterea ordinelor nr. 3 din 22 iulie 2020 și nr. 6 din 20 decembrie 2020, instanța constată că această pretenție este una subsecventă pretenției principale privind anularea ordinelor menționate.

102. Concomitent, instanța de judecată notează că soluționarea pretenției reclamantei ***** privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000,00 de lei, pretins a fi cauzat prin acțiunile ilicite ale pârâtului Jenenco Ghennadi, depinde direct de soluția adoptată în privința cerinței de anulare a ordinelor nr. 3 din 22 iulie 2020 și nr. 6 din 20 decembrie 2020.

103. Astfel, având în vedere că instanța de judecată nu a constatat temeiuri de anulare a ordinelor nr. 3 din 22 iulie 2020 și nr. 6 din 20 decembrie 2020 și a respins pretenția reclamantei privind anularea acestora, rezultă că nu poate fi reținută existența unui prejudiciu moral cauzat reclamantei prin emiterea actelor respective.

104. Prin urmare, în lipsa unei fapte ilicite și a unei atingeri aduse drepturilor reclamantei, nu sunt întrunite condițiile necesare pentru atragerea răspunderii civile delictuale. În

consecință, instanța de judecată va respinge și pretenția privind încasarea prejudiciului moral, ca fiind neîntemeiată.

105. Potrivit prevederilor art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.
106. Conform prevederilor art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistență juridică.
107. În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.
108. Din redacția art. 96 alin. (1) și alin. (2) Cod procedură civilă, urmează că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.
109. În speță, instanța a stabilit că pârâta S.A. „Covis", a fost reprezentat de avocatul Rezuș Andrei (f.d.75), iar suma de 5 000,00 de lei pretinsă a fi compensată pârâtei S.A. „Covis" pentru serviciile de asistență juridică este confirmată prin bonul de plată seria QL nr. 641358 din 5 martie 2021 (f.d.72)
110. În același timp, sub aspectul evaluării mărimii sumei solicitate spre compensare, instanța menționează că cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie reale, necesare și rezonabile.
111. Concomitent, stabilind dacă costul asistenței juridice solicitate de pârâta S.A. „Covis" este rezonabil, instanța de judecată ia în calcul noutatea și complexitatea chestiunilor de fapt şi de drept puse în discuție în prezenta cauză, timpul şi munca depusă, justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, suma despăgubirilor pretinse în cauză, precum și rezultatul obținut.
112. Prin urmare, sub aspectul rezonabilității cheltuielilor de asistență juridică, instanța conchide valoarea excesivă a acestora, ceea ce impune soluția încasării parțiale a sumei solicitate, și anume în mărime de 1 000,00 de lei.
113. În acest sens, instanța de judecată menționează că, prin compensarea parțială a costului asistenței juridice acordate pârâtei S.A. „Covis", din contul părții reclamante, instanța nu modifică onorariu plătit de pârâtă reprezentantului său, conform contractului de asistența juridică încheiat, ci dispune compensarea din contul reclamantei doar costul asistenței juridice strict necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime în coraport cu complexitatea cazului. În cazul în care pârâta conform condițiilor contractuale stabilite cu reprezentantul său, a achitat ultimului costuri mai mari a asistenței juridice, decât cel care a fost compensat acesteia din

contul reclamantei, atunci această este dreptul pârâtei și este realizarea condițiilor contractului de asistența juridică încheiat cu avocatul respectiv.

114. Aici, se subliniază dreptul instanței de a aprecia din oficiu nu doar necesitatea cheltuielilor suportate, dar și cuantumul real al acestora sub sancțiunea de reducere a cheltuielilor pretinse. Partea adversă, care deși este vinovată de declanșarea procesului judiciar, trebuie să suporte doar cheltuielile făcute justificat de către partea îndreptățită să solicite compensarea acestora.
115. În conformitate cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Ce*****Jenenco Ghennadi, *****, intervenient accesoriu ***** privind anularea ordinelor, încasarea prejudiciului moral și cheltuielile de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la ***** în beneficiul S.A. „Covis” cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1000 (una mie) lei.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul centru.

Președintele ședinței
judecătorul Octavian Dvornic